

המלה רכ' כבג' מתכ' ע' ולו' מהרמי
ול' ה' ה' מ' ד' רילך מידי קיפיק' ה'
נפיק' ד'. ומדנגי **קלמנץ'** נפ"ע
מחמע נאלה ד'יקף ו' טפם'ס נל'ג
געמודיס סס:

ב' ורוחב כל דף ודף יהיה
כשיעור שיווכ' לכתוב
שלשה פעמים בו למשחותיכם
ולא פחת מזה וכור' ולא יותר
טפני שנייני הקורא משותפות
וכור'. נמייל נפרק בקומן (משמעות
ו'): ומו"ש בשם ר'ת ור'ח
ד'הינו בשחתיבה דקה וכור'.
כ"ל צס המקופות (ד"ס גנו) וכן
מתכ' קרל"ס נכלמות ק"מ (קי' ט).
ווניגות מימון כתטו נפ"ז (לומ' ט)
כל' לכתוב למקומותיכם טלא
פעמים פירט ר'ת לשינוי שיעור
טפם' [ב] ומתפס מתכ' ר'ת דקיעו
מכמינה דקה חן' ממכמינה גסה כל'
לפי סנו' דג' למקומותיכם מכמינה

ג' ומ"ש לשינוי אורך היריעה כדי שתכיה' ג' מאלו הדפן וכור' עד אפי' אין בה אלא דף א' שפיר דמי:

ד' ומו"ש וצריך שישים בסוף הדף (ט) ובאמצע השיטה לפיך אם לא נשאר לו אלא
פסקוק כשמגיע ליריעה אחרונה צריך שיעשה ממנו דף אחד כדי שישים בסופו
(ט) אף על פי שאין בפסקוק האחרון תיבות כמנין השיטות שבשאר הדפן יעשה
אותיות ארוכות מלמעלה למטה כדי שתתחזק תיבה אחת ד' או ה' שיטין כדי
שישים בסוף הדף:

ג' ומ"ש לשינוי אורך היריעה כדי שתכיה' ג' מאלו הדפן וכור' עד אפי' אין בה אלא דף א' שפיר דמי. הכל נמייל סס:
ד' ומו"ש וצריך שישים בסוף הדף ובאמצע השיטה. מקובל דגנלו סס: ומ"ש פיצרך אם לא נשאר לו אלא
עד סוף הפסמן. כ"ל סטוקופים (סס ד"ס פוק) ולחל"ס נכלמות ס"מ (קי' ט) דlion דנסוף הקפר חפהו פסקוק חמד דף למד
וקי"ל לדין סטוקופים נקו'ף דף יעשה חומרות להוציא וכור' כדי סטוקופים נקו'ף דף. וו"ל קרלמנץ' (פי' ס"ז) כתיגמור לח' גמורה ניר'
シיגמור נלמצע טיטה זנקוף דף טיטה מקר' מקר' וועל' ומחייב מחייב רק' טיטה זנקוף דף ולו' גמורה מה'
טיטה ומחייב עד טיטה גני' כל' יטולן נלמצע טיטה זנקוף סדר:

פרישה

(ג) ואם אין שינוי לעובי העמוד וכו'. פירוט כלין מנוג' קנו'ג וגעבור הטעום סס קרויזים למלוך דף.
געבור טוף העמוד סס עוטן קר ומל'ס לון עוטן קר ולך מל'ס לון:
(ט) אב' לא יעשה של ב' ולא של ט'. טסטפליטום של טיטר
יכל' נצין סיחם נסיקפה סטה טמל'ג נעלגה טיטה נסיקפה טטה ועין
בדיל'ה: (ט) ב' פגמים בו למשחותיכם וכו'. (כט' הגנות מיטון
דס'ו' שעור טוף נמינה דקה ונמינה נפה נפי' גדי תעט המתכ' סס ד' נ'
לסטוקופים מלה'ג' צ'ז. עד כל' המג' נס' ליטע סקאמפר מטן
ווניגות כתוב המדי' מס' דלו' נילקה שנגמלה קטול'ה דלו' קיט' טפ'ו'
טיטה כטול' טיטום טיטה נילקה דט' נ' נלמצע יט' ע' נאל'טם קפומו
(ט' ג' ע'ג): (ט) אעט' שאין בפסקוק האחרון תיבות וכו'. טט'
(ט) כשתניות ארוכות. ווועה גרלט'י קיטו'ם. (ט' ג':
(ט) ושינוי אורך היריעה כדי שתכיה' ג' וכור'. פירוט רותן קירעא
נימוקי יוק' (ג'ל' קפומו לאלה' ג'. ד' לאן):

דרישה

חדושי הנחות

[ט] צ"ל ומקס' ר'ת ממכ' ר'ת דס'יו'ן וכו':

הגוזות והערות

על התוס' שם: ד' ועי' בתפארת שמואל (הלו' ס"ת שם אות א) מה שכתב להוכחה שדבריו הרואש כהלי' ס"ת שם עיקר: ה' בדיטויר וברטו'ן ורשא-הילנו
נכפלו מילים אלו והקנו'ם בסוגרים: ג' לא נמצא בכ"י בסימן זה. ומכו'רו הוא ברש"י במנחות שם ר'ה מפני:

לצונו במצוות כלחכלה שיה לדפוס ב':
מהחולמן למוסון ומ"ת נגנץ נგמצעתו
ה "סדרשה ומ"ס נודמנה לו תיבבה
וון (דפוס קוטעל פ"ז מות ה) כתם הטל
יכל צוס דבר מהליין על' ג'. ותמייניו
יעירין וית הוכחה לנו טננגוותם מימיון
ב' (ס"י מקנה) נכס (ס"ה'ק) [ס"מ'ק]
ופפרטיסים מהילו מ晦נה גדולה לס הכהן

ר' עג (א) וכפסקי מהרא"י (תרזה"ד ח"ב) סי' צ"ג דודוקא לכתחילה אסור לעשות כן ב' חוץ לדף אבל בדייעבד הס"ת כשרה ומותר ל��ות ממנה אע"ג דראיכא אחרית וכ"ה במהר"יק שורש ק"ל וכן משמע דעת התוור ס"ס זה:

פְּרִישָׁה

ר' עג (ה) ותמי'לה ג'. נפי טין דרכ' מסתמך ד' נמענה כמו מלמינה
כלך פון נדין כל כך גלון. יינוי יוקף (ול' קטעט ג: ד"ה מלמינה):
(וכן כ' ספר וספר ד' שיטיג. מפלטו במאסיס כו' הגמ' סמ' ק). עד כן
ימניין: (2) בדי שישאר [шибור] גלוון. לרלה של'ל כוגן זכיג
שלטוט כל ספמוד מ"ח לו ס' צוותים כפי המנeger זונגן קופלייס ולט'
קדק קידק מאכטוטן גראטן עד קו' הגלון נמענה ג' ח' גענות ולבוטא
מאכטוטן סטמכוון עד כו' הגלון ג' ח' גענות ומ' ימלח מעט נמעט

הנגשה
[א] אלא כי בתוך הדף ובו הוצאה זו וכו'. שכן לכתחזוק השם יכולו חוליה אותו בין השיטות אבל מקצת השם בשיטה ומקצתו תלוי הגהות והערות
[ב] דבריו ובמי ירוחם קאי על הדין השני בבריתא שם, אבל חומרין כי לעמלה וכו' מלמטה; [ג] אמן בדפוס קושטא ונדרס כלשון שהעתיק הבודה

ב) אמנים בדפוס קושטה נדפס כלשון שהעתיק ה'ב':
ולא ובוכין " לשם":

Scanned with CamScanner

לפקטיוו נבדן מון מהמקונגלס נגעני
בהתפרק:

ד וכתב א"א ז"ל דוקא בכת
ה' אותיות וכו'. נאלכים
כ"מ (ס"י ט) וכעמו מכם דמניגו
מיילמה כתים כל כך חמורים חוץ לכך
שעוד דל"כ קוס לאס נמייר נמסם.
ול' ית嗚 רוז חמורים כל מין מין
ז"ל: ומ"ש רבינו בשם
גרטב"ם. כל נפ"ז מלכות ק"ט
(ס"ו):

(ב) ותיבה בת י' אחרות
וכו' אבל אם אין בה
אללא ב' אחרות וכו'. נתקומן
פס): מילוי נודמנה לו מינָה גם טמיָ
וסמיות גם יוציאנה לנו סדרין חלול
וועל וכותב נחתם הצעיר וכחן
כל"ש נבלוקום ס"מ (פס) יט
בקמפה נמיינָה גם ג' למוניום לח

לכט לכמוגן שמות חוץ לדף יון דהו רוכש כתיבת ומינו נולא מדקלה עטפת
ונודמנה לו מינא נמה ז' מותמיים לו יכמוגן כולה חוץ לדף חנוך ז' חנוך ז' אטלט
יון סמקלה נמן בדף יכול לכמוגן ז' מותמיים חוץ לדף:
ה וכל אלו הדברים אינם אלא למצווח מן המובהך אבל אם
שינה כהם ובו כשר. כן כתוב לרמב"ס נפ"ז מallocot ק"ה
[בדק הבית] וכותב מהר"ק (שורש ק) דבכללו זה כתוב ג' אוחזות
וחתיכבה בת ה' חוץ לדף דבוריעד כשר. וכותב מהר"ר איסרלון כתובות
[ודרשן ח'ב] סימן צ"ג על ס"ת שנמצא בו בכמה מקומות חוץ לדף ג' ג'
וחותיות מתיבה גדרולה בת ז' או ח' וגם לעפums מתיבה בת ה' אין להקפיד
דבוריעד ואם הינו מונעים לקרות בה אפילו כביש אהרת כשרה הינו
ונוגדים את זאת והו כמו דיבער. והר"ן (שו"ת סי' לט) כתוב על ס"ת שהשמיט
וז הסופר תיבות או פסוקים בין דף לדף ותלה נקורות או עגלות לטיסמן
יעני שיטו והшиб דעתן להכשיר לקורות באותנו ס"ת אמר כי יעדו אנשים
ורואין לסמוק עליהם שנגהו לקרות בהם על פי אנשים גודלים עכ"ל

עד כאן:

להגדיל האותיות בין לארכן ובין לוחבן. דיש לומר הויל שארה בסוף הערך הוסיף ליתך באה אם משנה הקחוב שאנו אמור אלא כשי כתוב לפני השינוי ולהזכיר דו מיחוי כמנומו: (ג) אבל אם אין בה אלא ב'אותיות ווכ'ו. והבדיון והסמס' ק' אוסרים אפילו מתרבה גורלה לכתב ב'אותיות הנדרשות כמו תיבת כבני עצמה וכן פסק רמ'א" (ט') ובפסוק ה'האר"י סימן צ' וודק למלחלה אמור לעצמה 'ב' חוץ לדקל רדוער חס' שרשו יבואר בברות רשות איזה דבר עירא תחת ובכ' פה'ר'ץ חדש קיל. דע כאן המגן):

דרישה

דריש פסל ובשאר חיבות יכול להחולות חצי תיבחה. רמב"ם (היל' ס"ה פ"א הס' י) ורבינו כתבו בסימן רעד"ז (ס"ג): [ב] ייניח המקומן חף, אבל למשון האותיות ולעשונה גדולות עד סוף השיטה אטור [שאיין] לשנות אותן אחת מהבינוי לא להגדילו ולא להקטינו לכדי מן המקובלמים לעדיל המשורה הגהות מימוניות פ"ז דחפליין. ואין להקשוש הוא כתוב לפני סימן זה לפיכך אם לא נשאר לו אלא פסקוק בשמגגע ליריעה חרונה וכורע ע"פ שאין בפסקוק האחרון וכורע יעשה [אותיות] ארוכות וכו' ממשע שומרה

ג) ולבדק הבית דפוד' איתה ד"ר אוחיז, אך בתרזה"ז וכן בשאר נסוכות של רבי היבראא, יוניל דס"ח וכור:

דובטומטום

יפת הלקיס ליפת שלמו כב"ג שכו"ה חרגוס וכתז' ורחצ' הלקיס ליפת כבל ולפ"ז י"ל דפלני גמיהוקת כתום' וכרמץ' ס' כתום' גמיגל' ס' כתזו' דלהס חסל חייך מיצות כס"ת כט' לקוות צו ונתק' להס חסל ויועה שלמה אל יקל' צו וכוקצ' נכס ח' נמה' להס טינ' יגר שכודתל' הוין מעמל' לה בידים לה יכה לה' מסל' תיזות להו ותילו' דכוכיכ' צורי' לתקנו' וכטוו' ה' כתז' דמיוי' לכתלים' לפ"כ חותיות וגנו' שנמתק' כטה'ר וכמ"ש צצת' קע"ז ז' חבל' כרמץ' ס' צפ"ל' מתפליין כ"ג פסק' וס"ת שסל' חייך הוין לה' פסל' וויל' דט"ק ס"ל' כרמץ' ס' ולכנ' לה' חיסל' לה' יקל' צו ול' דמיוי' שלין צו טקל' וכמ"כ לעיל' וולפ"ס ה' יקל' צו דכוי' חמאל' הלו' כתיזות וויל' ס"ל' להס חסל' תיזות כטה'ר וכדעת' כתום' ולכנ' ע"כ מיilio' סכ' טקל' ולכנ' לה' יקל' צו דכוי' כמוני' מתחכו' חבל' שלן' חרגוס שלין צו טקל' טפי' קולין צו וח' ניחול צבאי'ה לדין' דמיוי' לנין' קלייח' חבל' גמאנ' דידי' דמיוי' גמיגל' וצצת' דמיוי' לנין' מעמל' לה בידים' ויל' דמיוי' לכתלים' לפ"כ חותיות' וכדמוקי' לא' גנמי' צצת' ס' וטפי' יט' לבעמיד' צטה'ן ז' טקל' וכג'ל' וולפ"ס ה'ינו' מצלים' לפ"כ חותיות'

כיוון שלין ז' חותיות כתום' :

מסרגו' וועoxic' הוינו' דף' קטן וויל'ו נמנע'. עי' בקהל' ס' כתה'נו' טיעט' חותיות הרכות מהזיך' כמ' טיטין כדי' טיגמל' צסוו' כדו' וכ"כ כתום' גמיהוק' ל' ה' וצ'ו' ע' וקצ' ה' ר' כתילו' לעשות' מהותיות הרכות' קרי' כגרא' ה' (גלו'ח סי' חל' ה' ס"ד) לועק טל' בטוען עטיל' צ'י' כמן' מהותיות' גדולות' כדי' לעשות' חייט' זרלים' ולפ' וערת' צסוו' דפ' כדחי' זיל'ו' וצמא' סופרים' ומען' כגרא' ה' דה' ה' לעשות' כן' דה' ז' מהותיות' גדולות' טינתו' בסול' מסי' וולסוא' לעשות' מהותיות' גדולות' יותר' מכםניין' ס' וויל' מוטר' לעשות' כה'ז'ועי' צמරדי' פ' בקונ' ס' תתקנ' ז' כתז' טיט' לפסל' כטעוכ' חותיות' קטנות' ה' גודלות' טיט' לעשות' ז' כן' טקס' מהותיות' טקס' כל' מ' דידי' לעשות' קטנות' ה' גודלות' עכ' ל' ווחפץ' דכלן' טקה' צסוו' קספ' כו' ע' ידע' טה'ין' ז' מהותיות' גדולות' ויל' טפק' כן' הלא' לכתלים' צסוו' כדו' מש'כ' ס' טקס' צהמצע' בספ' יוממו' צורי' לעשות' כל' מהותיות' גדולות' טה'ין' ידוע' כדין' צורי' טיק'ה' ז' טיט' ז' כלה'ן' וכמ'כ' ב' צסוו' עי' ז' כל' מהותיות' גדולות' לריכון' טיק'ה' גודלי'ס' ז'ן' צהמצע' ז'ין' צלה'ן' וכמ'כ' ב' צמ'ג'

יג כה) פתוחה שעשאה סתומה וסתומה שעשאה פתוחה הרי זו תיגנץ כו) איזו היא פתוחה כל שהתחילה מראש השיטה כמה יהא בסוף השיטה ויתחיל מראש השיטה והיא נקראת סתומה כדי לכתוב שם של שלוש אותיות:

מסורת הש"ס כה) שכת ק"ג ב'. כו) עי' ירו' מגילה פ"א ה"ט ומנחות ל"ב א' תדר'ה והאידנא וביריתא דידן מובא בב"י יו"ד סי' ערך'ה בשם הר"י אסכנדרוני ע"ש.

דוכטומטום

כלו"ח לר"ס ל"ג צטס בмаг"ל דד' לדח' ליריכ בכו"ח גזולכ כד' דלטין ומסחמל כ"כ הכל כלוחיות רצתי (ולל עיגניטי כתט זמוקי קלזריס) חכל כהן טכו'ת רק צהרכן ולל **כלחן ה"כ** חין חותיות רצתי ומותר **נעטום** כן, וכ"ח גס צטפרת צני כמן יטבך כן? צט **ה"ה** נעטום כן דכלי ליריך שיכל ליריך ע"ג היריך ולגנכה ע"ג לגנכה כמ"ט צמגילך ט"ז ז' ולחס יטבך חרכות ולרות חין זכ ליריך ולל **לганך. וולפי** לפמץ'כ כמ"ט טיט מקילין ז' ליריך קמניים שלל מלהותם בכחצ עכ"פ צעי שיכל מלווע ולו' ניכר טז חות רצתי מטה"כ חות מרכוב ולרכ כטהר חותיות חין ניכר כלל טז חות רצתי הלל חות מרכוב ולרין זכ כלל

ברצתי:

פתוחה טנטול סתום וסתום טנטול
פתוחכ כ"ז מגן. כי קרמץ'ס פ"יח
מס"ח כ"ג ל"ס טעכ צליות כפלסיות וכחצ
פתוחכ סתום מה סתום כוי כ"ז פסול ולין
לו תקנכה חלמ נסלק מה כל כדף טעכ כו
וכתנו טרגנו למלך מגורייה לדין דקמי יגנו
חלמ טין לבס תקנכה וכחצ'כ'ה מה למכ
לה' יכול להקן וכחצ'ם למלאן מגנו חין לרמי'
לכונגה מגנו עד שיתקן וכחצ'כ'ה צחצ'ו
סי' ז' טעטס קרמץ'ס משות טהסורי לתקיי
טה'ז יטרכ' לדחוק כלוחיות מה לבורי
כלוחיות כדי שיטחה עס מקוט כפלטח וכגד
ראשונים דגרטי כגירסתנו דסגי בג' אותיות:

כחצ'כ'ה צט צפ"ז כ"כ נה ימנע בכחצ'כ'ה
ל' ח' וכ"ט ל"ס יט טס שמות טה'ה נמחוק ולתקן ומולך קרמץ'ס טהס עכ'ר וחיקון שמוחקו
ונילך וגס בכחצ'ם מודח טהס וכי מוכלה למעט בכחצ'כ'ה כרויו מה למשוך בכחצ'כ'ה טהסori
לחקנו שלל דכו' מירוי צסופר מומחה שיכל נטעות צלופן טהס עכ'ר צמי'ו בכחצ'כ'ה וגס נה יטרכ'
لمוחוק שמות וכחצ'ה כתיר ולכלחו' גס קרמץ'ס מודח זכ' דמוועל שלל זכ'יך ולכן מה' טהסori
ולפ"ז נה פלינו' קרמץ'ס וכחצ'ם מודח קרי'ז'ס לוגר טמינג'ס כסופרים סמקילין

קלף

תיבה א' ד' וזה שיטין ובלבך שיגמור בסוף הדף (שו"ע יו"ד סי' רע"ג ס"ד) ובלבך שיזהר למגור התורה באמצעות שיטה שבדף אחרון שבזה אם לא יעשה כן יש פולין (פ"ת שם סק"ו) וכ"ז בסוף הספר אבל באמצעות הספר אסור לעשות כל אלו:
יג פתוחה שעשאה סתומה כו'. דהה"מ שיש פרשיות פתוחות ויש סתומות ולהלן יתבהיר איך עושים פתוחה ואיך סתומה וילפי' בשבת (ק"ג ב') מדכתב וכתבתם שתהא כתיבה תמה שאסור לשנות מפתחה לסתומה ומסתומה לפתחה ואם שינוי פסול ולכך תיגנץ מיהו אם אפשר לתקן יתקן כמבואר בי"ד סי' ערך'ה ס"א: כל שהתחילה מראש השיטה. וההפסק נשאר בסוף השיטה הקודמת וכדמפרש וואזיל: כדי לכתוב שם של שלוש אותיות. שזה שיעור פרשה והב"י ביו"ד סי' ערך'ה העתיק הברייתה דידן כדי לכתוב ג' תיבות שם של שלוש אותיות מג' אותיות דהינו ט' אותיות מהכתב הזה (שו"ע שם) ויש מחמירין כדי ג' תיבות אשר דהינו עוד ב' אותיות קטנות מלבד הט' אותיות דהא בין תיבה לחתיב צריך להניח כמלא את קטנה (מ"ב סי' ל"ב ס'ק קס'ג) אמן יש ראשונים דגרטי כגירסתנו דסגי בג' אותיות: